

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Lukáše Hloucha, Ph.D. v právní věci žalobce: **J. D.**, zastoupen Mgr. Bc. Lukášem Bělským, advokátem, sídlem Domažlická 1256/1, Praha 3, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, Odbor dopravní správy, sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2014, č. j. JMK 118331/2014, sp. zn. S-JMK 118331/2014/ODOS/Fö,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 12. 11. 2014 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2014, č. j. JMK 118331/2014, sp. zn. S-JMK 118331/2014/ODOS/Fö (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností ze dne 12. 9. 2014, č. j. MMB/0359936/2014 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), kterým

Magistrát města Brna, odbor dopravněsprávních činností zamítl námitky žalobce proti záznamům bodů a potvrdil záznamy provedené na základě oznámení Policie České republiky a Městské policie Brno. Spolu s žalobou žalobce žádal o přiznání odkladného účinku žaloby dle ustanovení § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s.ř.s.“), o kterém zdejší soud rozhodl usnesením ze dne 18. 12. 2014, č. j. 31 A 78/2014-28 tak, že žalobě odkladný účinek nepřiznal.

II. Obsah žaloby

[2] Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí žalovaného je nezákonné. Žalobce navrhuje napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Dle žalobce nelze blok na pokutu série DN/2011, č. bloku N 5363797, kterým byla žalobci uložena pokuta za přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále též „zákon o silničním provozu“), považovat za způsobilý podklad pro záznam dvou bodů. Tento blok je dle žalobce vnitřně rozporný a nezákonný jelikož na něm není uvedeno datum, kdy měl žalobce blok podepsat, a tak dát souhlas s projednáním skutku v blokovém řízení. Žalobce tak tvrdí, že nikdy souhlas s projednáním skutku v blokovém řízení nedal. Z bloku dále nevyplývá, jak byl předmětný skutek právně kvalifikován. V pokutovém bloku je totiž uveden přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu a není tak zřejmé, čeho se žalobce dopustil, jelikož citované ustanovení zakotvuje 11 bodů. Žalobce dále konstatuje, že v části bloku *Doba, místo a popis přestupkového jednání* není zákonným způsobem uvedena doba, místo ani popis přestupkového jednání. Dle žalobce je postup žalovaného, kdy na základě uvedeného bloku zapsal dva body do karty řidiče, nesprávný a nezákonný. Dle žalobce takový blok není vůbec blokem, tedy rozhodnutím. Neexistuje tak podklad pro záznam, na základě kterého by žalovaný nebo správní orgán prvního stupně mohl zapsat do evidenční karty řidiče žalobce dva body. Další námitky žalobce se týkají bloku na pokutu série GE/2013, č. bloku E 0344708, který dle žalobce taktéž nelze považovat za způsobilý podklad pro záznam bodů. Dle žalobce je blok absolutně nečitelný, není vůbec rozhodnutím, je vnitřně rozporný a nezákonný. V bloku na pokutu chybí právní kvalifikace skutku. I v tomto případě žalobce tvrdí, že se nejedná o rozhodnutí a neexistuje tak podklad pro záznam, na základě kterého by správní orgán mohl zapsat do evidenční karty řidiče žalobce body. Žalobce považuje předmětné podklady, tj. pokutové bloky za formálně vadné.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce k vyjádření žalovaného

[3] Žalovaný ve svém vyjádření, doručeném soudu dne 22. 12. 2014 navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Žalovaný se s námitkami žalobce neztotožňuje. Žalovaný tvrdí, že na pokutovém bloku série DN/2011, č. bloku N 5363797 zcela jednoznačně vyplývá komu, kdy a kde a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Na pokutovém bloku je dále uveden jak podpis přestupce, tak i podpis oprávněné osoby, která pokutu uložila, včetně razítka, pokutový blok obsahuje i údaj o výši uložené pokuty. Námitka žalobce, že z pokutového bloku není zřejmá právní kvalifikace přestupku, není důvodná. Skutečnost, že číslovka 4, značící příslušný bod předmětného ustanovení § 125c odst. 1 písm. f), není uvedena z nedostatku místa ve stejné úrovni jako text ustanovení § 125c/1/f, nelze dle

odvolacího správního orgánu považovat za vadu tohoto rozhodnutí mající vliv na zákonnost rozhodnutí. Žalovaný navíc podotýká, že pro posouzení toho, zda za přestupek bude proveden záznam bodů v bodovém hodnocení, není tak podstatná samotná právní kvalifikace přestupku, jako samotný popis jednání. V příloze k zákonu o silničním provozu je stanoven přehled jednání spočívajících ve slovním popisu jednotlivých porušení, za které se do registru řidičů zaznamenávají body, nikoliv právní kvalifikace přestupků. Ostatně samotná právní kvalifikace spáchaného přestupku nemusí automaticky znamenat záznam bodů v registru řidičů. V řadě případů je pro záznam bodů nutná určitá míra závažnosti spáchání toho kterého přestupku. Z toho důvodu je pro záznam bodů určující popis jednání toho kterého přestupku, který vyjadřuje určitou míru porušení, než samotná právní kvalifikace. Co se týká data u podpisu přestupce, žalovaný uvádí, že toto je sice nečitelné, nicméně s ohledem na skutečnost, že datum je na předmětném pokutovém bloku uvedeno ještě dvakrát, není žalovaný toho názoru, že toto má vliv na záznam bodů v registru řidičů. Tento pokutový blok ve spojení s oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení poskytují správnímu orgánu rozhodujícímu o námitkách účastníka řízení proti napadeným záznamům bodů v registru řidičů dostatečný podklad k závěru o oprávněnosti provedeného záznamu bodů. K pokutovému bloku série GE/2013, č. bloku E 0344708, žalovaný uvádí, že ačkoliv je předmětný pokutový blok hůře čitelný, což je způsobeno nekvalitně pořízenou kopií, lze z něho vyčíst komu, kdy a kde, za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Dle žalovaného předmětná rozhodnutí vydaná v blokových řízeních obsahovala veškeré náležitosti dle ustanovení § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále též „o přestupcích“). Žalovaný dále poukazuje na ustanovení § 84 odst. 1 zákona o přestupcích, které stanovuje, za jakých podmínek je možné projednat přestupek v blokovém řízení. Přestupek je možné projednat uložení pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu zaplatit. Na základě toho je tedy možné dovodit, že souhlas pachatele s přestupkem a jeho zjištěním jsou nezbytné k tomu, aby mu bylo možné uložit za přestupek pokutu v blokovém řízení.

[4] Žalobce ve své replice doručené krajskému soudu dne 11. 2. 2015 odkazuje na svoji podanou žalobu a dále uvádí, že se neztotožňuje s názorem žalovaného, neboť je toho právního názoru, že v řízení o námitkách není možné, aby správní orgán domýšlel v rozhodnutích o přestupcích něco, co tam není, resp. překlenoval nenapravitelnou nesrozumitelnost nebo nezákonnost rozhodnutí o přestupku. Dále žalobce brojí proti tomu, že žalovaný nereaguje na argumenty žalobce obsažené v žalobě, nevyjadřuje se k judikatuře Nejvyššího správního soudu a sám se nepokouší své postoje podložit relevantní judikaturou či komentářem.

IV. Posouzení věci krajským soudem

[5] Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s.ř.s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a shledal, že **žaloba je nedůvodná**. O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek

vyplývajících z ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s. poté, kdy v zákonné lhůtě nevyjádřili svůj nesouhlas.

[6] Ze spisového materiálu vyplývá, že žalobce dne 4. 6. 2015 obdržel *Oznámení o dosažení 12 bodů* v bodovém hodnocení ze dne 29. 5. 2014, č. j. ODSČ-122/B-2014 a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění (dále též „Oznámení“). V Oznámení je žalobci sděleno, že Magistrát města Brna provádí v registru řidičů záznamy o počtech bodů dosažených řidiči v bodovém hodnocení a že žalobce ke dni 23. 5. 2014 dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení v registru řidičů. Žalobce podal písemné námitky proti provedeným záznamům dne 5. 6. 2014. O námitkách rozhodl Magistrát města Brna, odbor dopravněsprávních činností tak, že námitky zamítl a potvrdil provedené záznamy. Žalobce se odvolal a dne 21. 10. 2014 žalovaný vydal napadené rozhodnutí.

[7] V daném případě mezi žalobcem a žalovaným tkví hlavní spor v tom, zda pokutové bloky série DN/2011, č. bloku N 5363797, a série GE/2013, č. bloku E 0344708, obsahují veškeré zákonem uvedené náležitosti a tudíž zda mohou být označeny za způsobilé jako podklad k provedení záznamů v registru řidičů a k zápisu bodů do evidenční karty žalobce jako řidiče.

[8] Krajský soud se nejdříve zabýval úpravou blokového řízení v rámci zákona o přestupcích obecně. Blokové řízení je v ustanovení § 84 a násl. zákona o přestupcích vymezeno jako řízení, ve kterém je možné projednat přestupek uložením pokuty, pouze pokud je přestupek spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu zaplatit. V případě, že pachatel přestupku nemůže pokutu zaplatit na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty. Převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí. Blokové řízení je specifickým druhem řízení o přestupku, které je charakteristické svojí jednoduchostí a neformálností. Blokové řízení vykazuje určité společné znaky s § 150 odst. 5 správního řádu, který obecně upravuje zvláštní typ příkazního řízení, které je vyřízeno přímo na místě. V případě blokového řízení o přestupku je však důvodná podrobnější samostatná úprava v zákoně o přestupcích. Důvodem pro zavedení blokového řízení v zákoně o přestupcích je zájem na urychleném a efektivním projednávání přestupků a snižování administrativní zátěže dotčených osob i správních orgánů. (srov. JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P. *Zákon o přestupcích a přestupkovém řízení*. Praha: C.H.Beck, 2013. 455 – 470 s.)

[9] Jako další zdejší soud považoval za vhodné nastínit závěry plynoucí ohledně problematiky bodového hodnocení porušení povinností stanovených zákonem (§ 123a a násl. zákona o silničním provozu) z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu.

[10] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, je správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela

v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).

[11] V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, citovaným rovněž žalobcem v žalobě, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.

[12] Dále se zdejší soud zabýval zákonem stanovenými obsahovými náležitostmi pokutových bloků. V ustanovení § 85 odst. 4 zákona o přestupcích jsou vymezeny náležitosti pokutového bloku a to tak, že se na pokutových blocích vyznačí komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. K náležitostem pokutového bloku se vyjadřuje Nejvyšší soud v rozhodnutí ze dne 12. 4. 2011, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, podle kterého „[r]ozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věť druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“ Dále, k náležitostem pokutového bloku, uvádí Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 4. 9. 2012, sp. zn. 7 As 94/2012, že „[n]e vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. Za pravomocný, a tedy ani za způsobilý být podkladem pro zápis bodů do registru, nelze např. považovat pokutový blok, na kterém chybí podpis přestupce (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2011, č. j. 8 As 69/2011 – 40). Okamžik podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku je totiž zároveň okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení. Jednoznačně tak potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v ust. § 84 zákona o přestupcích (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 - 81, www.nssoud.cz). Naopak na způsobilost pokutového bloku jako podkladového

rozhodnutí pro zápis bodů do registru nebude mít zpravidla vliv chybějící uvedení funkce nebo služebního čísla oprávněné osoby.“ K obsahovým náležitostem pokutového bloku se vyjadřuje Nejvyšší správní soud i v rozhodnutí ze dne 9. 6. 2011, č. j. 9 As 2/2011 – 93, kde uvádí, že [p]odmínkou pro uložení pokuty v blokovém řízení je, že pokutový blok obsahuje veškeré zákonem stanovené formální náležitosti tak, jak stanoví § 85 odst. 4 zákona o přestupcích, tj. obsahuje jednoznačné údaje o tom, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, včetně podpisu osoby obviněné z přestupku. Okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení a zároveň okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí je podle závěrů Nejvyššího správního soudu, uvedených v rozsudku ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 - 81, okamžik podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích“. NSS zde přitom tuto úvahu dále precizuje, když uvádí, že „Otázka obsahových náležitostí vystaveného a ručně vypsáného pokutového bloku je však výchozím předpokladem pro vyslovení závěru, že stěžovatel vlastnoručním podpisem stvrdil svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tj. jednoznačně potvrdil naplnění podmínek stanovených v § 84 zákona o přestupcích a vzdal se tak práva na projednání věci ve správním řízení a tím i práva na uplatnění řádného opravného prostředku.“ V případě posuzování obsahových náležitostí pokutového bloku je tudíž dle judikatury Nejvyššího správního soudu zásadní posuzovat i okolnosti konkrétního případu, a zda případné pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů do registru řidiče. Přitom je stěžejní podpis přestupce, jelikož tím přestupce stvrzuje svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení. Stvrzuje tak jeho obsahové náležitosti a vymezení přestupku. K podpisu na pokutovém bloku Nejvyšší správní soud uvádí ve svém rozhodnutí ze dne 9. 4. 2014, sp. zn. 1 As 30/2014, že „[s]ouhlas s tím, že přestupek byl v blokovém řízení spolehlivě zjištěn, vyjadřuje obviněný z přestupku podpisem na pokutovém bloku. Samotné uhrazení pokuty obviněným z přestupku podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu nelze chápat jako souhlas obviněného se spolehlivým zjištěním přestupku. Chybí-li tedy na pokutovém bloku podpis obviněného z přestupku, není rozhodnutí vydané v blokovém řízení pravomocné a tím pádem nemůže být způsobilým podkladem pro zápis v registru řidičů dle § 123b zákona o silničním provozu. Je tak odpovědností orgánu policie ukládajícího pokutu v blokovém řízení, aby v případě souhlasu obviněného z přestupku s projednáním věci v blokovém řízení vyžadovala na důkaz tohoto souhlasu podpis obviněného z přestupku na pokutovém bloku, a to i v situaci, kdy bloková pokuta byla na místě uhrazena.“ Zdejší soud konstatuje, že zásadní je v rámci obsahových náležitostí, kromě náležitostí zákonem stanovených v ustanovení § 85 odst. 4 přestupkového zákona, i podpis. Přičemž podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení. Podpisem tak vyjadřuje obviněný souhlas s vymezeným přestupkem a potvrzuje tak obsahové náležitosti pokutového bloku. Má se za to, že pokud obviněný pokutový blok podepíše, tak se seznámil s pokutovým blokem, přečetl si informace v pokutovém bloku uvedené a souhlasil s projednáním skutku v blokovém řízení. Pokud by nesouhlasil s projednáním skutku v blokovém řízení, případně pokud by rozporoval skutek v pokutovém bloku uvedený, pokutový blok nepodepíše.

[13] Zdejší soud se následně zabýval namítanými pokutovými bloky a jejich obsahovými náležitostmi ve vztahu k ustálené judikatuře Nejvyššího správního soudu. Dle žalobce pokutový blok série DN/2011, č. N 5363797 nelze považovat za způsobilý podklad pro záznam dvou bodů, neboť na pokutovém bloku není uvedeno datum, kdy měl žalobce blok podepsat, a tak dát souhlas s projednáním skutku v blokovém řízení. Uvádí, že souhlas s projednáním skutku v blokovém řízení nikdy nedal. Z bloku nevyplývá, jak byl předmětný skutek kvalifikován, neboť je zde uveden pouze odkaz na § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu. V části bloku *Doba, místo a popis přestupkového jednání* není zákonným způsobem uvedena doba, místo ani popis přestupkového jednání. Předmětný blok tak dle žalobce není na základě těchto vad rozhodnutím, přičemž neexistuje podklad pro záznam bodů do registru řidičů.

[14] V pokutovém bloku (soudní spis č. I. 15, správní spis č. I. 44) je uvedeno číslo série DN/2011, č. bloku N 5363797, jedná se o blok na pokutu ve výši 500 Kč uloženou za přestupek § 125c/1/f/4 zák. č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů na místě nezaplacenou. Část pokutového bloku A se týká přestupce, je zde uvedeno *jméno a příjmení: J. D., datum narození: „X“, bydliště: B., Z. 11, „X“, totožnost ověřena „X“*. Následuje další část pokutového bloku a to *Doba, místo a popis přestupkového jednání: Brno 21. 5. 2012, Jundrovská. 9:30 hod, RJ: 50/71/68, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. v Brně dne 21. 5. 2012*. Dále je v pokutovém bloku razítko, podpis, jméno a funkce oprávněné osoby. Ve spodní části je uvedeno: *Potvrzuji převzetí dílu „B“ pokutového bloku. Byl jsem poučen o způsobu zaplacení pokuty a následcích nezaplacení. Dne.....2012 a podpis přestupce.*

[15] K uvedenému pokutovému bloku zdejší soud uvádí, že námitka žalobce týkající se nejasnosti kvalifikace skutku **je nedůvodná**. Z pokutového bloku je zřejmé, že je pokuta uložena za přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. To, že je číslovka čtyři napsaná pod linkou tištěného textu neznamená, že tam není uvedená, je zřejmé, že se jedná o identifikaci číselného bodu v rámci vymezení uloženého přestupku v zákoně o silničním provozu. Informace týkající se vymezení skutku vyplývají taktéž z Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení č. j. KRPB-130570/PŘ-2012-060206 ze dne 22. 5. 2012, kde je popis skutku podrobně vymezen spolu s uvedením dne spáchání přestupku a určením času a dne, kdy bylo bloková pokuta žalobci uložena a v jaké výši.

[16] Další námitka se týkala nedostatečného vymezení *Doby, místa a popisu přestupkového jednání*. Zdejší soud s takovým tvrzením nesouhlasí, dle soudu **je námitka nedůvodná**, jelikož ze spisového materiálu a z pokutového bloku samotného je zřejmé, že je vypsán název města, ulice, datum a přesný čas přestupkového jednání, s odkazem na ustanovení zákona č. 361/2000 Sb. Navíc je zde uvedena rychlost jízdy a to tak, že 50 km/h je rychlost zákonem stanovená, rychlostí 71 km/h jel žalobce v místě uvedeném a poslední číslo je uvedeno ve výši 68 km/h, tedy zákonem stanovená odchylka. K provedené formě zápisu *RJ: 50/71/68* se vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, kdy v tehdejší věci bylo na sporném pokutovém bloku zapsáno „50/69/69“: *„Vymezení předmětného protiprávního jednání Nejvyššímu správnímu soudu vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o přestupcích, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km/h, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které*

normuje nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Číslice uvedené ve střední části pokutového bloku s ohledem na tento závěr Nejvyšší správní soud vykládá tak, že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v daném místě, údaj 69 rychlost naměřenou stěžovateli (tj. 69 km/h) a údaj 66 rychlost naměřenou stěžovateli při zohlednění odchylky měřicího zařízení (tj. 66 km/h). Taková specifikace tedy splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se stěžovatel dopustil, a kdy a kde se to stalo.“ Dále je v pokutovém bloku specifikace přestupku v rámci zákona o silničním provozu a to dle § 18 odst. 4. Takové vymezení zdejší soud považuje za dostačující, je bez pochyb, že se žalobce dopustil přestupkového jednání tím, že překročil zákonem stanovenou rychlost a v jakém rozsahu. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, plyne, že pokutový blok (§ 84 a násl. zákona o přestupcích) není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů pouze tehdy, není-li na něm přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. „*Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena [...]. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.*“ Současně Nejvyšší správní soud zdůraznil, že „*[ř]ízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať již v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje.*“ V tomto případě je přestupek vymezen dostatečně tím, že je uveden odkaz na ustanovení zákona, vymezení rychlostí, místo a čas přestupkového jednání.

[17] Žalobce má pravdu, že v pokutovém bloku chybí datum v dílu „B“ u podpisu žalobce, je ale zřejmé, kdy byl pokutový blok vypsán a pokuta uložena a to z části A v rámci vymezení *Doby, místa a popisu přestupkového jednání* a dle data uvedeného u podpisu oprávněné osoby, tedy 21. 5. 2012. Na základě výše uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu zdejší soud zdůrazňuje, že se v tomto případě jedná o pochybení, které nemůže mít vliv na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů, jelikož je z jiných obsahových údajů zřejmé, kdy byl pokutový blok žalobcem podepsán. V tomto případě není pochyb o tom, když se jedná o blokové řízení, tedy řízení na místě, že byl pokutový blok podepsán žalobcem ve stejný den, kdy byl i oprávněnou osobou vypsán. Soud dále konstatuje, že žalobce svým podpisem potvrdil údaje uvedené v pokutovém bloku a k obsahu pokutového bloku tak neuplatnil žádné námitky. Námitku týkající se pokutového bloku série DN/2011, č. bloku N 5363797 zdejší soud považuje **za nedůvodnou**. Pokutový blok obsahuje zákonem stanovené náležitosti. Nejedná se o rozhodnutí vnitřně rozporné či nezákonné. Výrok rozhodnutí je dostatečně určitý a srozumitelný. Výše uvedený pokutový blok je zákonným podkladem pro zápis bodů. Informace vyplývající z pokutového bloku vyplývají taktéž z Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení č. j. KRPB-130570/PŘ-2012-060206 ze dne 22. 5. 2012, kde je popis skutku podrobně vymezen spolu s uvedením dne spáchání přestupku a určením času a dne, kdy byla bloková pokuta žalobci uložena a v jaké výši.

[18] Další námitka žalobce se týká pokutového bloku série GE/2013, č. bloku E 0344708 (soudní spis č. I. 16). Žalobce namítá nečitelnost údajů uvedených na pokutovém bloku a tudíž nejasnost ve vymezení spáchaného přestupku. Dle žalobce na pokutovém bloku není uvedena právní kvalifikace, a proto se nemůže jednat o podklad pro záznam bodů do evidenční karty řidiče. Zdejší soud dává za pravdu žalobci, že v případě dodané kopie pokutového bloku žalobcem je zřejmé, že informace jsou zcela nečitelné, nicméně klíčová skutečnost není založena na špatně čitelné kopii pokutového bloku. Podstatné je v tomto případě to, že žalobce svým podpisem v době spáchání přestupku a v okamžiku uložení blokové pokuty souhlasil s obsahovými náležitostmi pokutového bloku, který mu byl v souvislosti s blokovým řízením jeho spáchaného přestupku vystaven. Zdejší soud odkazuje na výše uvedenou judikaturu týkající se podpisu na pokutovém bloku. V případě, že žalobce pokutový blok podepsal, je zřejmé, že musel být s obsahem pokutového bloku seznámen a veškeré údaje dostatečně přečetl. Zdejší soud proto konstatuje, že námitka žalobce **je nedůvodná**. Samotná kopie pokutového bloku, která se nachází ve správním spise, jenž byl předložen zdejšímu soudu, totiž pouze dokládá to, že pokuta byla v blokovém řízení uložena a není originálním záznamem o spáchaném přestupku a uložení pokuty. Tento (originální pokutový blok) je i v následném řízení v držení Městské policie Brno. Informace vyplývající z pokutového bloku vyplývají taktéž z Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení č.j. MP-00438/13D-14 ze dne 7.1.2014, kde je popis skutku podrobně vymezen. Samotný skutek nebyl žalobcem ani v žalobě rozporován a argumentace ve smyslu „*předmětný zcela nečitelný blok není vůbec blokem a tak neexistuje podklad pro záznam*“ je ovšem zcela absurdní, neboť spáchání skutku je skutečnost faktická a nečitelnost **kopie pokutového bloku** nemůže na spáchání skutku nic změnit, zvláště za situace, kdy lze kopii pokutového bloku pořídit z originálu i ve vyšší kvalitě. Klíčový je pouze originál bloku, který žalobce podepsal a svým podpisem spáchání přestupku a souhlas s jeho projednáním v blokovém řízení stvrdil.

[19] Ačkoliv soud považoval uvedenou námitku za nedůvodnou, vyžádal si nad rámec dokazování pouze pro upřesnění od Městské policie Brno ověřenou kopii originálu uvedeného pokutového bloku v lepší kvalitě kopie. V případě dožádané kopie od Městské policie Brno, kdy je ověřená kopie originálu provedena ve větší kvalitě, zdejší soud konstatuje, že je zcela zřetelné, že se jedná o pokutový blok série GE/2013, č. bloku E 0344708 na *jméno J. D., r. č. „X“, adresa místa pobytu Z. 11, B.*, totožnost byla ověřena na základě občanského průkazu i na základě řidičského průkazu. Přestupkové jednání je na pokutovém bloku vymezeno jako *překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci 50/67/64, na ulici Veslařská 4 vozovny Brno, dne 6. 1. 2014 v 20:51 hod.* Přestupek je vymezen ustanovením § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2010 Sb. *Celková výše uložené pokuty je 1.000 Kč.* Oprávněnou osobou je v tomto případě *J. Z., id.č. „X“.* Poslední část bloku „C“ je podepsaná žalobcem a datována dne 6. 1. 2014.

[20] Závěrem soud uvádí, že rozhodnutí o přestupku v blokovém řízení může být vydáno za určitých podmínek (§ 84 odst. 1 zákona o přestupcích) a musí obsahovat určité náležitosti (§ 85 odst. 4 zákona o přestupcích). Podmínky a obsahové náležitosti byly v případě pokutového bloku série DN/2011, č. bloku N 5363797 splněny (viz bod [14] až [17]). To, že v rozhodnutí chybělo datum u podpisu přestupce, zdejší soud nepovažuje za pochybení, které by způsobovalo nezákonnost pokutového bloku. Datum, konkrétně 21. 5. 2012, je uvedeno v pokutovém bloku u podpisu oprávněné osoby a v rámci vymezení přestupkového jednání.

V případě pokutového bloku série GE/2013, č. bloku E0344708 jsou taktéž splněny podmínky a obsahové náležitosti pokutového bloku, přičemž soud odkazuje na kvalitnější ověřenou kopii originálu pokutového bloku. Jak plyne z výše uvedeného, soud se ztotožnil se závěrem správních orgánů o způsobilosti předmětných pokutových bloků k záznamu bodů do registru řidičů. Správní orgány postupovaly v limitech své přezkumné působnosti a v souladu s výše uvedeným omezením plynoucím z povahy řízení se též dostatečným a přezkoumatelným způsobem věnovaly námitkám žalobce.

V. Shrnutí a náklady řízení

[21] S ohledem na vše shora uvedené soud neshledal žalobu důvodnou a zamítl ji postupem dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[22] Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nemá (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015 č.j. 7 Afs 11/2014-47).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. května 2016

JUDr. Jaroslava Skoumalová
předsedkyně senátu